

যিথোৱে কৰাৰ দৰে সকলোৱে পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ লোকবিলাকক সংগঠিত কৰা

দায়িত্ববোৰ আন ৰখীয়া অধ্যক্ষসকলৰ লগত ভগাই লোৱা

লৰা-ছোৱালীক শিকোৱা সকলে L1b অধ্যয়ন পঢ়া উচিত

প্ৰাৰ্থনা : “প্ৰিয় প্ৰভু। যিথোৱে মোচিক পৰামৰ্শ দিয়াৰ দৰে সংগঠন কৰিবলৈ আমাক সহায় কৰক।”

বৰ্তমানৰ প্ৰয়োজন অনুযায়ী আৰু সংস্কৃতিত খাপ খুউৱাকৈ বিষয়বোৰ বাচি লওঁক।

১। ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ হৃদয় ও মন যুগুত কৰক।

ইস্ৰায়েলবিলাকৰ মাজত গোটবোৰ আৰম্ভ কৰিবলৈ মোচিৰ সদুপদেশক যিথোক ঈশ্বৰে কেনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰিছিল, সেই বিষয়ে যাত্ৰাপুস্তক ১৮ অধ্যায়ত চাওঁক।

- মোচিয়ে কেনেকৈ যিথোক লগ পাইছিল, সেই বিষয়ে জানিবলৈ আপুনি যাত্ৰাপুস্তক ১-৩ অধ্যায় পঢ়ক।
- প্ৰতিটো ইস্ৰায়েলীয়া পৰিয়ালে কেনেকৈ এগৰাকী আত্মিক ৰখীয়াৰ দ্বাৰাই যত্ন পাব সেই কথা কেনেকৈ মোচিয়ে নিশ্চিত কৰিছিল?
- তেওঁলোকৰ আটাইতকৈ সৰু ৰখীয়াৰ দলত কিমান মানুহৰ বাবে যিথোৱে পৰামৰ্শ দিছিল।
- তেওঁৰ লোকবিলাকক শাসন কৰিবলৈ সেই নতুন অধ্যক্ষবিলাকক ঈশ্বৰে প্ৰধান নিয়মাৱলী দিছিল (যাত্ৰাপুস্তক ১৯ আৰু ২০ অধ্যায়)।
- সেই বিধানবোৰ, দহ আজ্ঞাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰা ঈশ্বৰ আৰু ইস্ৰায়েলৰ মাজৰ প্ৰতিজ্ঞা আছিল।
- সেই নিয়মাৱলী যিহুদীসকলে তৰা বুলি কোৱা ইস্ৰায়েল সকলৰ নিমিত্তে ঈশ্বৰৰ হৃদয়ৰ পুৰণি বিধান।
- দহজনীয়া সৰু গোটত ৰখীয়াৰ কাম আৰম্ভ হৈছিল।
- এজন ৰখীয়াই প্ৰায় দহোটাৰ অধিক পৰিয়ালৰ কথা শুনা, আৰু তেওঁলোকৰ সকলোকে ভালদৰে যত্ন লোৱা সম্ভৱ নহয়।
- বৃহত্তৰ দলৰ চলাওঁতাই ন্যায় শাসন আৰু চৰকাৰ চোৱা চিতা কৰে।

নেতৃত্বৰ চাৰিটা দায়িত্বৰে সান-মিহলি, যিবোৰ তলত দিয়া বাইবেলৰ চাৰি গৰাকী চলাওঁতাৰ আৰ্হি স্বৰূপঃ

- ১। মোচি এজন ভৱিষ্যদশী, তেওঁ ভৱিষ্যত দেখা পাইছিল আৰু ঈশ্বৰে কি কৰিব সেই কথা তেওঁৰ অনুসৰণকাৰী সকলক তেওঁৰ দৰ্শনেৰে অনুপ্ৰাণিত কৰিছিল।

নতুন ঠাইবিলাকত ঈশ্বৰৰ লোকবিলাকক চলোৱাত যোগ্যতা ঈশ্বৰে কিছুমান চলাওঁতাক দিছিল। তেওঁলোকে ৰখীয়াক আঁচনি কৰাত আৰু বৃদ্ধি কৰাত তেওঁলোকক সহায় কৰিছিল।

- ২। যিহোচুৰা, এজন যুঁজাৰু, তেওঁ মোচিৰ দৰ্শন ব্যৱহাৰিক ভাৱে চলাই নিছিল। তেওঁ কেতিয়াবা সৈন্য বাহিনীকো ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

লোকবিলাকৰ বাখা সত্ত্বেও তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰি যাবলৈ কিছুমান সংস্থাপকক ঈশ্বৰে সাহস দিছিল।

- ৩। হাৰোন, এজন কন্মকৰ্তা, মহা পুৰোহিত আছিল আৰু কথা নিশ্চিত কৰিছিল যেন আন পুৰোহিত বিলাকে দৈনিক পৌৰহিত্যৰ কাম-কাজবোৰ চলাই নিয়ে।

পৰিচৰ্যা বিবৰণ সঠিককৈ ৰাখিবলৈ, আন কৰ্মচাৰীৰ বাবে কাম কৰাত সহজ কৰিবলৈ, ঈশ্বৰে কিছুমান সংস্থাপকক নিপুনতা দিছিল।

- ৪। বাৰ্নববা, এজন উদগাওঁতা, মৰমিয়াল লোক আছিল। মানুহবিলাকে মিলা-প্ৰীতিৰে কাম কৰাত তেওঁ সহায় কৰিছিল।

সামাজিকভাৱে তেওঁৰ কাম আনন্দদায়ক হবলৈ ঈশ্বৰে কিছুমান সংস্থাপকক সহায় কৰিছিল। তেওঁলোকে নিশ্চয়তা আৰু শান্তনা দিছিল আৰু লোকবিলাকৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ লগত কাম কৰি আনন্দ লভিছিল।

একগোট চলাওঁতাৰ মাজত সান-মিহলি কৰি, ভাল সংস্থাপক জনে এই চাৰিটা কথাত সমতা ৰাখে।

- এই চাৰিটাৰ কোনটোত আপুনি অধিক ভাল কৰে? কিহৰ বাবে আপোনাক সহায়ৰ প্ৰয়োজন?
- এজন ভাল সংস্থাপকে আত্মিক বৰ পোৱা তেওঁৰ সহায়কাৰীৰ লগতে ঘনিষ্ঠ ভাবে কাম কৰে যি তেওঁৰ অভাৱ।
- যীচু, দায়ুদ আৰু পৌলে কৰাৰ দৰে অতি কম সংস্থাপক সকলেহে এই চাৰিওটা বিষয়বোৰ পাব পাৰে।

ভাল সংস্থাপক সকলে চলাওঁতাৰ দায়িত্ববোৰ ভাগ-বাতি লয়। যীচু, দায়ুদ আৰু পৌলে অকলশৰীয়াকৈ কাম কৰা নাছিল।

নতুন ভক্তসকলে নতুন মণ্ডলী আৰু নতুন প্ৰকল্পবোৰ আৰম্ভ কৰে। অথবা তেওঁলোকে নতুন অঞ্চলত ঈশ্বৰৰ কাম আৰম্ভ কৰে।

- এগৰাকী দূৰদৃষ্টি সম্পন্ন চলাওঁতাই ঈশ্বৰে কি কৰে তাক তেওঁৰ অন্তৰত জানিব পাৰে, আৰু সেই দৰ্শন আন লোকৰ লগত ভগাই লয়।
- মোচিয়ে হাৰোনক মণ্ডলীৰ আগত কথা কবলৈ দিয়াৰ দৰে, তেওঁলোকে আন চলাওঁতাসকলক মনে মনে সদুপদেশ দিব পাৰে।
- পাঁচনিৰ কৰ্ম পুস্তকত নতুন মণ্ডলীক সংস্থাপন কৰা পিতৰ আৰু আন বিশ্বাসীসকলেই আৰম্ভ কৰা লোক আছিল।
- মোচিৰ দৰে এজন দূৰদৃষ্টি সম্পন্ন চলাওঁতাই, তেওঁৰ গোটে কি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা তাক স্পষ্টকৈ জানে। যদি কোনো জনে ভৱিষ্যতৰ ফলাফল বুজাব নোৱাৰে, তেনেহলে ৰখীয়া দিয়াই কেৱল ব্যৱস্থিত কৰা অথবা চলোৱা নহয়। আৰু নিয়মাৱলী কেৱল প্ৰৱৰ্তন কৰাই কোনো নিৰ্দিষ্ট ঠাইলৈ নিনিয়ে।

সংগঠনৰ কামবোৰ কৰ্মকৰ্তাসকলে কৰি যায়।

- পৌলে আৰম্ভ কৰা নতুন মণ্ডলীৰ ৰখীয়াসকলক প্ৰশিক্ষণ দিবলৈ তীত ত্ৰীতী দ্বীপত থাকিছিল (তীত ১:৫)
- মণ্ডলীৰ কাৰণে ঈশ্বৰে ইচ্ছা কৰা কাম, ভাল কৰ্মকৰ্তাসকলে কৰিবলৈ যোগাৰ কৰে। যীচু, প্ৰাৰ্থনা, দিয়া পৰামৰ্শ, শিক্ষা, প্ৰয়োজনত থকা জনৰ পৰিচৰ্যা কৰা, সহভাগিতা উদ্ভৱ, পৰিয়ালবোৰক মজবুত, পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ সংগঠিত কৰা, আৰাধনা, নতুন মণ্ডলী আৰম্ভ, চলাওঁতালকলক প্ৰশিক্ষণ আৰু মিশ্যনেৰী পঠোৱা আদি কথাবোৰ আমি ক'ব লাগে।

আপুনি বাৰু কি? এগৰাকী আৰম্ভ কৰোঁতা অথবা এগৰাকী কৰ্মকৰ্তা? (অতি কম সংস্থাপক সকলেহে এই দুয়োটা কাম একেলগে বহু দিনৰ বাবে কৰিব পাৰে।)

ৰখীয়া অধ্যায়ৰ পৰিচৰ্যা কৰিব পৰা বিশ্বাসীসকলৰ ওচৰলৈ যাওঁক আৰু নতুন নতুন গোট আৰম্ভ কৰাত সহায় কৰক। যদিহে কোনো জন চলাওঁক সংগঠন কাম উচিতৰূপে শিকাৰ প্ৰয়োজন, তেনেহলে তেওঁলোকৰ লগত এই অধ্যয়নৰ পুনৰালোচনা কৰক।

২। সপ্তাহটোৰ কামৰ আঁচনি সহকৰ্মী সকলৰ লগত কৰক

যিথো আৰু মোচিয়ে সংগঠন কৰাৰ দৰে আপোনাৰ সহকৰ্মীসকলক লগ ধৰি সহায় কৰক।

ভাল সংগঠন কৰা আৰু বেয়া সংগঠনক তুলনা কৰিবলৈ ৰাং কুকুৰৰ এটা খেল খেলক। (উপাসনাৰ সময়ত এই খেল নেখেলিব।)

- দহ জনতকৈ অধিক লোকক ছাগলীৰ দৰে হবলৈ কওঁক। অকনো লৰচৰ নকৰাকৈ তেওঁলোকক একেটা শাৰীত থিয় হৈ থাকিবলৈ কওঁক।

— তিনিটা ৰাং কুকুৰ আৰু এটা ছাগলীৰ নাম দিয়ক। সিহঁতে ইফাল-সিফাল কৰিব পাৰে।

— আপুনি যাবলৈ কওঁতে ৰাংকুকুৰটোৱে ছাগলীটোক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব। যদিহে ৰাং কুকুৰে ছাগলীটোক চুৰে তেনেহলে সি পৰি যাব লাগিব।

— যদিহে ৰখীয়াই ৰাংকুকুৰক চুৰে, তেনেহলে সি পৰি যাব লাগে। যেতিয়া কেইবাটাও ছাগলী মৰে তেতিয়া ৰ'ব।

- বখীয়াক তেওঁৰ ভেঁড়া ছাগলীবোৰ সৰু সৰু দলত ৰাখিবলৈ দিয়ক, লগত একোজনকৈ নতুন বখীয়া।
- যোৱা! বুলি কওঁক আৰু ৰাংকুকুবোৰ মৰিলে ৰ'বলৈ দিয়ক।
- বিশ্বাসীসকলক প্ৰশ্ন কৰক, কোনটো বেছি মূল্যবান, এটা ভেঁড়া ছাগলী অথবা এজন মানুহৰ আত্মা।
- প্ৰশ্ন সোধক সৰু সৰু গোটবোৰৰ কাৰণে যিথোৱে কয় মোচিক নাম দিবলৈ পৰামৰ্শ দিছিল?
- সোধক অনেক বখীয়াই বিশ্বাসী সকলৰ অনেক সৰু গোটবোৰ চলোৱা অথবা এজন বখীয়াই এটা ডাঙৰ গোটক চলোৱা - কোনটো ভাল? আমি সৰু গোটবোৰ গঠন কৰা ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা কিয়? আলোচনা কৰক।

৩। হবলগীয়া উপাসনা সময়ৰ আলোচনা আপোনাৰ সহকৰ্মীৰ লগত কৰক।

তেওঁৰ লোকবিলাকক কেনেকৈ সংগঠিত কৰিবলৈ যিথোৱে মোচিক কৈছিল - সেই বিষয়ে কওঁক অথবা নাটক কৰক। প্ৰথম খণ্ডৰ পৰা প্ৰশ্ন সোধক। প্ৰথম খণ্ডৰ পৰা চলাওঁতাৰ চাৰিটা দায়িত্ববোৰৰ বৰ্ণনা কৰক (দৰ্শন, দৃঢ়তা, তন্মতন্মকৈ আৰু দয়ালু)। নিজৰ প্ৰয়োজনীয়তা চম্ভালিব পৰা এটা সৰু গোটৰ সহায় পোৱাৰ ৰিপোৰ্ট বিশ্বাসীসকলক দিবলৈ কওঁক।

ল'ৰা-ছোৱালীয়ে যুগুত কৰা নাটক আৰু আন বিষয়বিলাক প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ দিয়ক। ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্য্যাত কাম আৰম্ভ কৰোঁতা আৰু কৰ্মকৰ্ত্তাসকলৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ ব্যাখ্যা কৰক। ১ পিতৰ ৫:২-৩ পদত লিখা ঈশ্বৰৰ নিয়মাৱলী বাক্য একেলগে মুখস্থ কৰক। দুই বা তিনিজনীয়া দলত বহি প্ৰাৰ্থনা, আঁচনি যুগুত আৰু পৰস্পৰে উদগাওঁক।

প্ৰভুৰ ভোজ গ্ৰহণ কৰা আগেয়ে যীচুৱে কেনেকৈ পাঁচ হাজাৰ লোকক খুৱাইছিল, কওঁক (লুক ৯:১২-১৭)। তেওঁলোকে পঞ্চাশ জনকৈ এটা শাৰীত বহিছিল, যাতে যেন আটাইয়ে খাবলৈ পায়। আমিও সৰু সৰু গোটত প্ৰভুৰ ভোজ গ্ৰহণ কৰিব পাৰোঁ, যাতে যেন সকলো বিশ্বাসীয়ে শৰীৰ আৰু যীচুৰ তেজৰ একেলগে সহযোগ কৰিব পাৰে। (১ কৰিন্থীয়া ১০:১৬-১৭)।